

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1983-13

meddelad i Stockholm den 18 juni 2014

KLAGANDE

Skurups kommun

Ombud: Kommunjurist Bengt Hagberg
Skurups kommun
274 80 Skurup

MOTPART

AA

Ombud: BB
Neurologiskt handikappades riksförbund
Box 49084
100 28 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 19 februari 2013 i mål nr 6893-12, se bilaga
(här borttagen)

SAKEN

Bostadsanpassningsbidrag

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 148495

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

AA lider av sjukdomen multipel skleros och är temperatur- och luftfuktighetskänslig. Hon ansökte om bostadsanpassningsbidrag för installation av ett tekniskt system för att uppnå en jämn inomhustemperatur och luftfuktighet. Skurups kommun avslog ansökan med motiveringen att den sökta åtgärden inte kunde anses nödvändig för att AA ska kunna nyttja bostaden på ett ändamålsenligt sätt.

Förvaltningsrätten i Malmö avslog AAs överklagande av kommunens beslut. Kammarrätten biföll överklagandet och beviljade AA den sökta åtgärden.

YRKANDEN M.M.

Skurups kommun yrkar att kammarrättens dom ska upphävas och förvaltningsrättens dom fastställas. Till stöd för sin talan anför kommunen bl.a. följande. Det är ostridigt att AAs hälsotillstånd förbättras av ett jämnare inomhusklimat, men utredningen ger vid handen att sådana effekter inte kan garanteras med de sökta åtgärderna. Åtgärderna torde innebära en kvalitetshöjning avseende inomhusklimatet, men lagens krav på att de ska vara nödvändiga för ändamålsenligheten kan inte anses uppfyllt.

AA bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Den sökta åtgärden är nödvändig för att hon ska kunna fungera i sin bostad. Vad växlingarna i temperatur och luftfuktighet innebär för henne är både väl beskrivet och medicinskt styrkt.

Det är kommunen som föreslagit de åtgärder som kommunen nu ifrågasätter funktionen av. Hon har i sin ansökan angett sitt behov av anpassning av sin bostad utifrån sitt funktionshinder och styrkt detta behov. Då ankommer det på kommunen att utreda ansökan och ta fram tillräckligt underlag angående bostadsanpassningen.

Mål nr
1983-13

Lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag m.m. har till syfte att ge personer med funktionshinder möjlighet till ett självständigt liv i eget boende. Detta måste även innebära att – om det är möjligt – förhindra att personer med funktionshinder blir beroende av assistans i hemmet för att kunna fungera där. Hennes rörlighet och hälsotillstånd har försämrats som en konsekvens av den uteblivna anpassningen.

Boverket, som avgett yttrande i målet, anför bl.a. följande. AAs bostad är uppförd med självdragsventilation. I sådana bostäder är det vanligt att temperaturen varierar från rum till rum och även inom ett och samma rum. Det är tekniskt möjligt att reglera temperatur och därmed luftfuktighet samt drag för att göra AAs bostad ändamålsenlig för henne. Mekaniska ventilationssystem har funnits i många decennier och har utvecklats väsentligt under åren. En lösning i form av ett mekaniskt styrt ventilationssystem med till- och frånluftsvärmeåtervinning och ett integrerat kylbatteri samt rumstemperaturstyrning kan tillgodose AAs behov. Boverket anser att AA ska beviljas bostadsanpassningsbidrag för dessa åtgärder.

Sveriges Kommuner och Landsting, som beretts tillfälle att yttra sig i målet, anför bl.a. följande. Sökanden har bevisbördan för att åtgärderna är nödvändiga med hänsyn till funktionshindret. I detta måste anses ingå att den begärda åtgärden också har den effekt som önskas. Även om det finns ett dokumenterat anpassningsbehov för att få till stånd ett inomhusklimat som är bättre anpassat till sökandens funktionshinder framgår det inte av utredningen att den sökta åtgärden verkligen kommer att ge det önskade resultatet.

Det är angeläget att inte ansökningar beviljas i fall där det inte är tämligen säkert att den sökta åtgärden leder till den åsyftade effekten. I annat fall kan man hamna i lägen där nya åtgärder visar sig nödvändiga och i värsta fall att den först utförda åtgärden visar sig vara förfelad med åtföljande fördyringar.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET*Frågan i målet*

Den fråga Högsta förvaltningsdomstolen har att ta ställning till är om den åtgärd AA ansökt om bidrag för är nödvändig för att bostaden ska vara ändamålsenlig för henne.

Rättslig reglering

I 1 § lagen om bostadsanpassningsbidrag m.m. föreskrivs att lagen har till ändamål att genom bidrag till anpassning av bostäder ge personer med funktionshinder möjlighet till ett självständigt liv i eget boende. Enligt 6 § lämnas bostadsanpassningsbidrag för åtgärder för anpassning av bostadens fasta funktioner i och i anslutning till den bostad som ska anpassas. Bidrag lämnas endast om åtgärderna är nödvändiga för att bostaden ska vara ändamålsenlig som bostad för den funktionshindrade. Av bestämmelsens andra stycke framgår att bidrag dock inte lämnas om de sökta åtgärderna behöver vidtas redan av väsentligen andra orsaker än behovet av anpassningen.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Frågan om rätt till bostadsanpassningsbidrag ska avgöras med hänsyn till behovet hos den funktionshindrade och till bostadens ändamålsenlighet för den som ska bo där. Utgångspunkten vid en sådan bedömning är att den funktionshindrade ska kunna leva ett så normalt liv som möjligt i sin bostad (prop. 1992/93:58 s. 10 f.).

Funktionshindret är alltså avgörande för vilka åtgärder som bidrag kan lämnas för. Det måste finnas en klar koppling mellan funktionshindret och anpassningsåtgärderna. Kopplingen ska vara så stark att åtgärderna kan bedömas som nödvändiga med hänsyn till funktionshindret (a. prop. s. 18).

Mål nr
1983-13

Av utredningen i målet framgår att AAs hus har självdragsventilation vilket medför att temperaturen varierar från rum till rum och även inom ett och samma rum. I läkarintyg från en specialist i rehabiliteringsmedicin och en specialist i neurologi anges att AA till följd av sin sjukdom är uttalat temperatur- och luftfuktighetskänslig. Av intygen framgår att besvären är av bestående karaktär och att hon försämras påtagligt funktionsmässigt om inomhustemperaturen inte håller sig inom ett visst snävt intervall eller om luftfuktigheten blir för hög. Bedömningen enligt intygen är att det är medicinskt motiverat att genomföra åtgärder för att AA ska kunna reglera inomhustemperatur och luftfuktighet.

I likhet med kammarrätten finner Högsta förvaltningsdomstolen att utredningen ger vid handen att AAs funktionsförmåga påtagligt försämras vid ojämn inomhustemperatur och hög luftfuktighet samt att den åtgärd hon sökt bidrag för kan tillgodose hennes behov. Det finns alltså en klar koppling mellan den sökta åtgärden och funktionshindret. Åtgärden måste därför anses nödvändig för att AAs bostad ska kunna anses vara ändamålsenlig för henne. Överklagandet ska därför avslås.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Margit Knutsson, Anita Saldén Enérus, Christer Silfverberg och Thomas Bull.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Cecilia Holmdahl.